

været medvirkende til at frafalde mit Forslag, og det har ogsaa bidraget til, at vi ere naaede til en enstemmig Indstilling fra de 12 Medlemmer.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag og skal saa kun til Slutning med et Par Ord anbefale det af et Mindretal under Nr. 7 stillede Ændringsforslag. Det forekommer mig givet, at hvis man vil have, at den vedkommende Bestemmelse skal faa virkelig Betydning, maa man ændre den saaledes, som her er foreslaaet, saa at det ved Loven bliver paabudt, at der skal findes Siddepladser i de forskellige Forretninger og Virksomheder, thi kun derved er man nogenlunde sikker paa, at Bestemmelsen bliver effektiv.

H. Madsen: Som ærede Medlemmer ville have set, have det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) og jeg ikke kunnet slutte os til dette Forslag. Vi ere kun et ringe Tal. Den ærede Ordfører (Sveistrup) sagde, at de stode 13 sammen om at anbefale dette Forslag. Jeg tror alligevel, at han forregner sig lidt, thi det ærede Medlem fra Hjørring (Jungersen), som ikke har været til Stede, stod nærmest sammen med os to, men vi have heller ingen Ret til at tilægne os ham, da vi ikke have hans Tilslutning dertil. Naar jeg saaledes ikke kan være med til at anbefale dette Forslag til Vedtagelse, kunde det maaske synes, at Motiveringen derfor var bedst paa sin Plads til tredie Behandling, idet der ikke kommer til at foreligge nogen Afstemning her om selve Lovforslaget ved anden Behandling, og min Motivering vil gaa ud paa, at jeg ikke agter at stemme for Loven. Alligevel har jeg ment, at det vilde være rigtigt allerede ved anden Behandling at gøre Rede for Bevæggrundene til, at jeg tager bestemt Afstand fra dette Forslag.

Naar jeg da skal sige Grunden til min Modstand, skal jeg anføre, at jeg tror, vi ikke gøre Ret i at lave Indskrænkninger i den Frihed, vi have til Erhverv ifølge Næringsloven af 1857. Jeg tror tværtimod, at den Frihed, der er skabt i vort Land baade ifølge Grundloven og ifølge Næringsloven, har været Betingelsen for at skabe saa store Fremskridt baade i Haandens og i Aandens Verden, at vi skulle betænke os meget, forinden vi gaa tilbage til det gamle Tvangsvæsen og Lavsvæsen paa ny. Naar man vil spørge: Er det Frihed, her bydes ved dette Lov-

forslag, maa jeg sige, at der er tilstillet Udvalget en hel Mængde Andragender, som motiveres ved, at man ønsker Frihed. Giv os denne Lov, for at vi kunne faa Frihed. Der maa jeg sige, at jeg har en anden Forstaaelse af, hvad Frihed er, end den, disse Folk have, thi jeg ser ikke rettere, end at Frihed er det, de ere i Besiddelse af, men det, de kræve, er Tvang. De sige: Vel have vi Frihed, men vi kunne ikke benytte Friheden, vi ere Trælle af os selv, men kom nu med et Paabud om, at vi skulle holde op med at arbejde, thi uden dette ere vi ikke i Stand til at styre os selv. Men jeg har virkelig ikke Lyst til at efterkomme dette Krav, og jeg siger til disse Folk: Denne Frihed til at kunne holde op med at arbejde, naar I finde for godt, have I; benyt den, vis, at I have saa megen Personlighed, at I benytte den efter eget Skøn og efter eget Behag. Men naar altsaa disse Andragere saaledes have Frihed, kan jeg ikke forstaa, at Lovgivningsmagten skal sættes i Bevægelse for at indføre nogle Tvangsbestemmelser, hvorved man fastsætter, at de ikke maa arbejde udover bestemte Tidsrum.

Naar man spørger disse Folk: Hvorfor kunne I ikke tage denne Frihed, som I selv ønske, lyder Begrundelsen saaledes — den har jeg ofte hørt af Folk, der ere komne til mig, naar jeg har rettet dette Spørgsmaal til dem —: Det kunne vi ikke, thiovre paa den modsatte Side af Gaden hvor jeg bor, ser jeg min Konkurrent, ingen af os sælger noget, og vilde han blot lukke, vilde jeg ogsaa lukke. Han ser ligeledes her over til mig og tænker ligesom jeg: Vilde han blot lukke, vilde ogsaa jeg lukke. Saaledes kunne vi staa og se paa hinanden i Timevis, ingen af os har Kunder, vi have ingen Forretning, men vi kunne ikke lukke alligevel. Synes de Herre nu virkelig, at Lovgivningsmagten skal sættes i Bevægelse for, at disse 2 handlende kunne lukke deres Butik, naar de ingen Forretning have?

Men saa lyder det ogsaa fra en anden Side, fra Folk, der ere Modstandere af Loven: Hvad er Meningen? Er det virkelig Meningen at tage Brødet ud af Munden paa os? Ville de virkelig skade vor Forretning saadan, at vi ikke kunne eksistere? Der er megen Forskel paa Erhvervs-grenene, den ene er ikke saadan som den anden, og det er vanskeligt at fastsætte en bestemt Regel for de enkelte Erhverv, hvorledes de skulle drives og til hvilken Tid de skulle drives. Der er stor For-